

Razne najnovije svetovne vesti

KANSAS CITY — Narodni odbor republikanske stranke je izbral Philadelphia za prostor narodne konvencije, ki bo v tednu 20. junija 1948. Boj je bil med Chicago in Philadelphia. Slednja je zmaga, ker je ponudbo za konvencijo sprejela tudi ček za \$200,000.

DETROIT — Walter Reuther, predsednik avtne unije CIO je povedal, da je unija ponudila General Motors popolnoma nove pogoje, katerih podrobnosti pa še ne dajo v javnost. Morda je povzročilo spremembe v zahtevah dejstvo, da je bil dosežen med U. S. Steel korporacijo in jeklarsko unijo sporazum na 15c priboljška. Avtna unija je dozdaj vztrajala na zahtevi, da dobi 23c in pol na uro priboljška za vsakega delavca.

DETROIT — V četrtek popoldne bo v Detroitu počivala skoro vsa industrija, ko se bo delavstvo zbralo k masnemu shodu kot v protest proti nameravanju proti-delavskim predlogom v kongresu. Demonstracije bodo na trgu Cadillac in pričakujejo najmanj 500,000 delavcev k demonstracijam.

DROBNE VESTI IZ SLOVENIJE

(Došle preko Trsta)

NAPAD V GORICI. — Višje zavezniško sodišče je obsodilo 22. februarja Milana Briška na 9 let ječe. Obsodba je v zvezi z bombo, ki so jo vrgli partizani proti Italijanom, ko so ti praznovali 9. avgusta v goriskem parku spomin v prvi svetovni vojni padlih Italijanov. Ranjenih je bilo takrat 27 oseb, med temi sedem agentov civilne policije. Drugi oboževalec neki Kodrmac je bil radi pomanjkanja dokazov oproščen.

TUDI ITALIJANI NAPA-
DAJO. — Ko so Italijani po 10. februarja zvedeli, da Gorici ostane italijanska, so se takoj začeli znašati nad Slovenci. Pri tem ne vprašujejo, kdo je partizan in kdo ne; Italijan ne mara nobenega Slovenca. Marsikaj Slovenec je bil že kar na cesti napaden in pretepen. Italijanski fašizem s svojim fanatizmom še ni s tem izumrl, če so ubili Mussolinija. Slovencem v Gorici bo življenje pod Italijo silno zagrenjeno.

BEG IZ CONE A, ki pride

Tito priznava, da je UNRRA rešila deželo

Belgrad. — Maršal Tito je izjavil napram Lowell W. Rooksu, generalnemu direktorju UNRRA, da je UNRRA postavila Jugoslavijo po vojni na noge. Mr. Rooks je prišel v Jugoslavijo, da bo preštudiral položaj prehrane.

Tito je povabil Rooksa v svojo privatno vilo, kar se zgodi le redkokdaj. Tito obiskovalce navadno gosti v "beli palači", last bivšega kralja Petra.

Razgovorom z direktorjem UNRRA so prisostvovali večina vsi kabinetni uradniki in vsi izražali globoko hvaležnost nad delom UNRRA. Kot znano so Zed. države prispevale same za vzdrževanje UNRRA 72%. Jugoslavija je dobila od UNRRA več kot vsaka druga dežela v Evropi.

Pazite se, da ja gotovo greste preko ceste pri signalni luči in o pravem času, sicer vas službujoči policist lahko povabi na sodnijo.

Rusija bo vprašala spet za posojilo

Washington. — Tukaj je mnenje, da bo Sovjetska Unija ob enem, ko se bo pogajala za odplačilo 11 milijonov dolarjev, za kolikor je koljela blaga tekem vojne iz posojilnega sklada, vprašala ponovno v Ameriki za posojilo v znesku \$1,000,000,000.

Dolgotrajna stavka na železnici je končno vendar končana

Peoria, Ill. — Stavka železničarjev pri Toledo, Peoria & Western RR je vendar končana. Stavkalo je 13 železničarskih unij od 1. okt. 1945 in je znana dozdaj kot najdalje trajajoča stavka v Ameriki.

Mnogo krvi se je prelilo tekom te stavke. Na 10. marca je bil iz zasede ustrelen tudi predsednik železnice, George McNear. Krivca ali krivce še zdaj niso dobili. V februarju 1946 sta bila ustreljena dva unijanska piketa v Gridley, Ill. Trdili so, da so ju ustrelili komunistični stražniki, ki so bili pa na sodniji izpuščeni.

Unije in vodstvo železnice nazznajo, da je prišlo do sporazuma in do obojestranskega zadovoljstva v spornih zadevah.

Vse najboljše mlademu paru v novem stanu

Watertown, N. Y. — Mrs. Catherine Adams, stara 81 let in William Benedict, star 79 let, sta dobila poročno dovoljenje. Ona je vdova in mati 7 otrok, on je pa tudi že pokopal dve ženi. Poročila se bosta na petek, da bo vse toliko bolj srečno, pravita.

Kadar morate ponoči preko ceste, imejte na sebi vedno kak bel predmet, da vas voznik lažje opazi.

Molotov je proti posojilu, ki bi ga dala Amerika Trstu

To bi se reklo, da se Zed. države vrtujejo v tržaško državo

Moskva. — Sovjetski zunanji minister Molotov je včeraj izjavil pri seji ministrov, da bi eventualno posojilo Zed. držav tržaški državi, da bi se mogla finančno vzdržati, pomenilo to vrtanje od zunaj v tržaške notranje zadeve.

"Sovjetska vlada misli, da je vsako vrtanje v tržaške zadeve od zunaj, nezaželeno," je izjavil Molotov.

To je Molotov izjavil potem, ko je komisija ministrov poročala, da bo znašal deficit tržaške države v prvem četrtletju do \$5,000,000.

Angleški minister Bevin je nato priporočal, naj se ta služaj sporoči koncilu Združenih narodov, ki bo imel nadzorstvo nad Trstom. Koncil naj bo pripravljen, da nudi Trstu finančno pomoč. S tem se je strinjal ameriški državni tajnik Marshall. Slednji je nato dodal, da bodo prebivalci Trsta potrebovali živeti in druge potrebščine in da bi to lahko dale Zed. države, če bo kongres to odobril.

Konferenca ministrov je zdaj v sedmem in najzadnjem tednu. Nekateri imajo upanje,

da bodo spušeni mirovno pogodbo za Avstrijo, predno odidejo iz Moskve. Marshall je svetoval, naj bi se vršila prihodnja konferenca ministrov v New Yorku v oktobru, in takrat naj bi poskusili napraviti mirovno pogodbo za Nemčijo.

Senat bo danes odločil pomoč Grški in Turški

Washington. — Danes popoldne ob štirih bo senatska zbornica glasovala, če se da pomoč Grčiji in Turški v vsoti \$400,000,000, kakor je priporočal predsednik Truman. Splošno mnenje je, da bo manj kot 20 senatorjev glasovalo proti.

Včeraj je bilo prečitano v senatu priporočilo državnega tajnika Marshalla, ki je rekel, da je pomoč Grški in Turški nenačeloma in da jo on na celi črti podpira.

Državni tajnik je to sporočil iz Moskve senatorju Vandenbergu, ki je potem to prebral v senatu. Mr. Marshall je povedal Vandenbergu, da je sam pomagal sestaviti program za to od pomoči in da se popolnoma strinja z njim.

Albanska delegacija je prišla v Belgrad

Belgrad. — V Jugoslavijo je dospela albanska delegacija, ki bo stopila v dogovore z ministrom za industrijo. Domenili se bodo podrobno glede spojitve albanske in jugoslovanske ekonomije, kakor je bila napravljen na pogodba v decembru.

DUHOVNIKA JE OKLAL Z NOŽEM, KO GA JE HOTEL OBHAJATI PRED OLTARJEM

New Orleans. — Ko je hotel Rev. James W. Courtney podati nekemu moškemu pri obhajilni mizi sv. hostijo, je moški skočil pokonci ter začel z nožem marmati po duhovniku. Prizadel mu je več ran po vratu in hrbtu. Duhovnik se ni skušal braniti, samo glavo je sklonil, da bi varoval kelih s hostijami.

Priskočilo je več moških, ki so napadalca prijeli. Ta se je bra-

TRGOVSKA POGODBA MED ITALIJO IN JUGOSLAVIJO

Belgrad. — Italijanska trgovska misija, ki se je nahajala v Belgradu tri tedne, se je vrnila domov. Italijanska misija in jugoslovanski uradniki so izjavili, da so bili razgovori zadovoljlivi. Italijansko poslanstvo, ki bo v kratkem odprlo urad v Belgradu, bo dovršilo trgovske pogoje med obema državama.

Trgovski razgovori so bili v smislu, da Italija dobi od Jugoslavije vse surovine, katere je prej dobivala Nemčija.

ELIZABETA JE ZDAJ STARA 21 LET

London. — Angleška princeza Elizabeta, ki ima prvo pravico do prestola za njenim očetom, je bila včeraj stara 21 let. S tem rojstnim dnevom so se njeni letni dohodki avtomatično zvišali na \$60,000. Toda ker bo morala od tega plačevati dohodninski davek, kot vsaka druga oseba v Angliji, ji ne bo dosti ostalo. Plačati bo morala namreč davkov letno \$44,096.

Elizabeta se nahaja ob tem času v Južni Afriki s starši in sestrom. Dominion Južne Afrike ji je podaril za rojstni dan 21 demantov, vrednih okrog \$80,000.

Iz raznih naselbin

Evelth, Minn. — Naglo je

umrl John Kapovec, star 68 let. Tukaj zapušta ženo in hčer, kakor tudi sestro Mary Osolnik. V tej naselbini je živel 34 let in bil mirnega značaja.

Ely, Minn. — Amalija Vesel, hčerka družine Vincent Vesel v naselbini Chandler, se je poročila z Frankom Yershe, sinom Mr. in Mrs. Frank Yershe iz E. Chapman St. Poročil ju je Rev. Fr. Mihelčič 12. aprila. Dom si bosta ustanovila na Ely. — Štirje bratje Bubaš in Petritz, veterani 2. svetovne vojne, so odprli na 310 E. Sheridan St. grocarijsko trgovino. — Družini Mr. in Mrs. Fred Benko, E. Camp St. je umrl 5 let star sinček Freddie. Njegova mama je hči poznane družine Louis Champa iz E. Camp St. Ta žalostna vest je globoko potrla sorodnike in njih prijatelje ter sosede. Naše sožalje.

Wick Haven, Pa. — Dne 10. aprila je umrl Joseph Lenček, star 72 let, doma iz Mengša na Gorenjskem, v Ameriki 45 let. Tukaj zapušta ženo.

Farmerji imajo letos obilo koruze

Washington. — Začetkom aprila so imeli farmerji v Iowi 309 milijonov bušljev koruze na rokah. To je za 63% več kot lanske leto. Po vsej deželi imajo pa farmerji zdaj več kot en bilijon bušljev koruze v svojih kašah. Torej letos koruze ne bo primankovalo za pitanje prašičev.

Načelnik UNRRA je v Jugoslaviji

Belgrad. — Iz Aten je prišel sem s svojim spremstvom generalni major Lowell W. Rooks, generalni direktor UNRRA. V Jugoslavijo bo ostal več dni in pregledal stanje prehrane, katerega je označila jugoslovanska vlada kot zelo resnega.

Premier Italije je za vlogo Zed. držav v Evropi

Edino to je garancija za mir, je izjavil premier Alcide de Gasperi

Rim. — Italijanski ministrski predsednik Alcide de Gasperi je izjavil, da je edino to garancija proti novi svetovni vojni, če Zed. države nadaljujejo in celo še povečajo sodelovanje v evropskih, zlasti pa v sredemorskih zadevah.

Z intervjuju z ameriškim časnikarji je rekel de Gasperi tudi, da bo potrebovala Italija nekaj malega posojila iz Amerike, da bo balancirala proračun. Koliko naj bi bilo to posojilo, de Gasperi ni omenil.

Dalje je de Gasperi povedal Amerikancem, da bo lakota v Italiji najbolj nevarna demokraciji ter izrazil tudi upanje, da bodo zavezniški povrnili Italiji kolonije, ki jih je posedovala pred pohodom Mussolinijevih hord.

Poslanska zbornica je za veliko večino odobrila predlog proti unijam

Washington. — Poslanska zbornica je z 308 proti 107 glasovom sprejela predlog, ki je na-

menjen da zmanjša moč delavskih unij in prepriča obširne stavke po deželi. Predlog je bil poslan v senatno zbornico, kjer je delavski odsek že sprejel mnogo milejši predlog.

Predlog, kot ga je sprejela poslanska zbornica, prepoveduje zaprte delavnice, prepoveduje masno piketiranje ter zahteva dobo 75 dni, predno se sme pričeti stavka potem, ko se unija in podjetje ne morejo sporazumeti.

Predlog dalje prepoveduje unijam, da bi kak njih uradnik, ki je bil kdaj član komunistične stranke, vodil pogajanja z delodajalcem. Dalje predlog prepoveduje vladnim uslužbencem stavkati, ali groziti s stavko. Predlog prepoveduje unijam stavkati, dokler niso izčrpana vsa kolektivna pogajanja in dokler delavci ne glasujejo glede stavke, kadar jim da delodajalec zadnjo ponudbo glede njih zahtev.

Za jesen napovedujejo pomanjkanje jajec in mnogo višje cene

Columbus, O. — Specialist za kokošjere na ohijski univerzi vidi prihodnjo jesen pomanjkanje kokošjih jajec in precej višjo ceno zanje. Vzrok temu je, ker farmerji to pomlad zelo malo kupujejo piščet. Farmerji se boje imeti veliko število kokoši, ker niso gotovi, če bodo dobili dovolj kokošje krme.

Po 1. aprilu so kar naenkrat začela padati naročila za piščance, zato so v mnogih krajih znižali število v valivnih strojih za 50%.

Načelnik UNRRA je v Jugoslaviji

Belgrad. — Iz Aten je prišel sem s svojim spremstvom generalni major Lowell W. Rooks, generalni direktor UNRRA. V Jugoslavijo bo ostal več dni in pregledal stanje prehrane, katerega je označila jugoslovanska vlada kot zelo resnega.

Truman je naprosil vse urednike, naj pomagajo pri pobijanju visokih cen

New York. — Predsednik Truman je včeraj govoril na zaskuski 61. konvencije članov Associated Press. Mr. Truman je svaril ob tej priliki ameriški narod, da je ekonomski položaj v deželi resen ter je prošil za skupno sodelovanje, da se znižajo cene in da se prepreči depresija.

Mr. Truman se je izjavil protitemu, da bi se sedaj zmanjšalo dohodninske davke, priporočal pa je, da se še naprej obdrži kontrola nad najemninno.

Predsednik je pohvalil delo ameriškega časopisja tekom vojne ter ga prošil, naj sodeluje tudi zdaj, ko je na tehtnici naša narodna ekonomija.

Mr. Truman je slikal sijajno nadaljevanje sedanje prosperitet v Ameriki, ki je izdatno boljše, kot je bila leta 1929, ko smo mislili, da je na vrhuncu. Danes je 10,000,000 ljudi več zaposlenih kot v 1929, dohodki naroda znašajo zdaj \$176,000,000,000, dočim so bili leta 1929 samo \$83,000,000,000.

"Toda vsa ta lepa slika se lahko razleti v pene, če se ne bodo znižale cene," je zatrdel predsednik. Mr. Truman je rekel, da je v rokah industrije možnost znižanja cen in da mu ni treba imenovati posameznih industrij, ker same pač to dobro vedo, katere da so.

NOVI GROBOVI

Daniel Kasunič
V nedeljo popoldne ob 8 je umrl na svojem domu Daniel Kasunič, star 63 let, stanujoč na 15301 Hale Ave. Doma je bil iz sela Duga gora, kotar Generalški stol na Hrvaškem, odkoder je prišel v Ameriko pred 46 leti. Bil je član društva sv. Peter št. 30 HKZ in sv. Jožefa št. 99 HBZ.

Tukaj zapušta soprogo Ano roj. Katič, hčer Mrs. Mary Abbott, štiri sinove: Peter, Rudolph, Emil in Walter, tri vnukke, v W. Va. pa brata Blaža. Pogreb bo v četrtek jutraj ob 8:30 iz Svetkovega pogrebnega zavoda, v cerkev sv. Pavla na 40. cesti ob 9:30 in na Kalvarijo.

Mary Poje
Umrla je Mary Poje, stara 59 let, stanujoča na 15719 Huntmere Ave. Zapušta moža Vinokota in 3 otroke: Mary omož. Gregorič, Vincent, Fanny omož. Lahove, 5 vnukov, sestra Frances Henikman in Jennie Zorn in več sorodnikov. Doma je bila iz Podkrajja pri Vipavi, kjer zapušta 1 brata in 5 sester. Tukaj je bivala 39 let. Bila je članica Waterloo Camp 110 WC in št. 23 SDZ. Pogreb bo v četrtek jutraj ob 8:45 iz Zetlovega pogrebnega zavoda na 152. cesti v cerkev Marije Vnebovzete ob 9:30 in na Kalvarijo.

Paul Lucich
Včeraj popoldne je umrl v mestni bolnišnici Paul Lucich, stanujoč na 1555 E. 26. St. Bil je star 46 let, rodom Srb in samski. Brat Peter mu je umrl leta 1943. Tukaj zapušta nečaka Johna Lukich. Pogreb bo v četrtek pop. ob 1 iz Grdinovega pogrebnega zavoda v cerkev sv. Save in na rusko pokopališče.

Rusi so posadili en bilijon dreves

London. — Ruska časnikarska agencija Tass poroča, da so v Rusiji lanske leto posadili 1,000,000,000 dreves in to na kompleksu 290,000 akrov.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Vesela vest —

Družino Mr. in Mrs. Frank Tanko iz Abbey Rd., so obiskale rojenice in ji pustile zalo hčerko prvorojenko in Mt. Sinai bolnišnici. Materino deklško ime je bilo Beatrice Lukasko. Mr. in Mrs. Lukasko iz Arrowhead ter Mr. in Mrs. Tanko iz Arrowhead Ave. so zdaj prvič stare mame in stari ateki. Prastari materi sta pa Mrs. Johana Hlad iz 64. St. in Mrs. Mary Lukasko iz Arrowhead Ave. Naš poklon.

Sorodnike išče —

Širok Roza roj. Krže v Globeli pri Sodražici, bi rada zvedela za naslove sledečih sorodnikov: Franc Krže, roj. na Gorici pri Sodražici, svoj čas bival v Ely, Minn., in Leopolda Andolske roj. v Globeli pri Sodražici, svoj čas bivala v Pittsburghu, Pa. Naj ji pišeta na naslov: Širok Roza, D.P. Camp, Bar. 6, UNRRA, Spittal an der Drau, Austria (British zone).

Pisana ima pri nas —

Mary Pucel, ki je včasih stanovala na 1060 E. 61. St., ima pri nas dvojce pisem iz starega kraja.

Vile rojenice —

Vile rojenice so se oglasile

Mrs. Frank Petrič, 16226 Arcade Ave. in pustile zalo hčerko. Mlada mamica je hči Mr. in Mrs. Jerry Lukanc iz 13545 Othello Ave. Čestitke!

Strica išče —

Mrs. Mary Hrovat, 8911 St. Catherine Ave., Cleveland 5, Ohio, bi rada zvedela za svojo strica Domena Blatnika, po domače Kopitarjev, doma iz Gradenca. Naj se zgleda na gornjem naslovu, kjer bo zvedel več novic iz starega kraja.

Prva obletnica —

V četrtek ob 7:15 bo darovanja v cerkvi sv. Vida maša za pokojnega Johna Gornika iz Giddings Rd. ob priliki prve obletnice njegove smrti.

Darovi za begunce

V našem uradu so bili izročeni sledeči darovi za slovenske begunce: Frances Vidmar iz 14811 Saranac Rd. je darovala \$10, neimenovana \$3, po \$1: Frank Zulic, Marko Bayuk, Terrace, Pa. Frances Novak je darovala \$5 za slovenske bogoslovce v begunstvu.

Iskrena hvala vsem skupaj in priporočamo še drugim, da bi kaj darovali za te slovenske rebeže.

Tovarna plačuje vdovam ubitih delavcev po \$1000

Texas City, Texas. — Monsanto Chemical Co. je začela plačevati vdovam in drugim odvisnim osebam ubitih delavcev, ki so bili žrtve razstrelbe zadnje srede, po \$1,000. To je poleg, kar bodo dobili od države ali druge zavarovalnice.

Ranjeni delavci bodo dobili brezplačno odškodnino, tovarna bo pa dodala toliko, da bodo skupaj prejeli toliko, kot so služili pri delu.

Delavci, ki niso bili ranjeni, ki so pa zdaj brez dela vsled razbitih tovarn, bodo dobili polno plačo do 27. aprila.

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DEBEVEC, Editor)
Cleveland 3, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko na leto \$7.00; za Cleveland in Kanado po polti za eno leto \$8.00.
Za Ameriko pol leta \$4.00; za Cleveland in Kanado po polti pol leta \$4.50.
Za Ameriko četrt leta \$2.50; za Cleveland in Kanado po četrt leta \$2.75.
Za Cleveland in okolico po razpisnih; celo leto \$7.00, pol leta \$4.00, četrt leta \$2.50.
Posamezna številka stane 5 centov.

SUBSCRIPTION RATES:
United States \$7.00 per year; Cleveland and Canada by mail \$8.00 per year.
U. S. \$4.00 for 6 months; Cleveland and Canada by mail \$4.50 for 6 months.
U. S. \$2.50 for 3 months; Cleveland and Canada by mail \$2.75 for 3 months.
Cleveland and suburbs by Carrier \$7.00 per year, \$4.00 for 6 months, \$2.50 for 3 months.
Single copies 5 cents each.

Entered as second-class matter January 6th 1906, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

83 No. 79 Tues., April 22, 1947

No in kaj glede cen

Kje se bodo cene ustavile, to je danes na jeziku vsakega, vse od predsednika do zadnjega delavca. Prdsednik Truman je on dan rekel, da je hotel imeti business svobodne roke v cenah in je zdaj na njem ležeče, kako bo te cene znižal, da bo mogoče narodu kupovati. Naroda ne tlačijo toliko k tlom cene produktom, kot za avtomobile, stroje in drugo, ker so to večinoma samo komoditete, čeprav dostikrat potrebne, vendar ne potrebne za vsakdanje življenje, kot je kruh, meso in podobno. Draginja teh življenjskih potrebščin je, ki sili delavca, da zahteva višjo mezd, da morejo kupiti kruha in mesa za svojo družino.

Vse govori, da je treba cene življenjskim potrebščinam znižati, toda nihče ne začne kake akcije. Vsak menda gleda, da bo drugi prej začel. Od vseh slišimo kar naprej glasove: cene se morajo znižati, drugače bomo padli v inflacijo, da se bo stresla naša ekonomija v temeljih.

Nam se zdi, da je naša vlada precej kasno uvidela, da je treba cene znižati, ali pa ni vedela, da bo s svojo akcijo povzročila zvišanje cen. To je bilo takrat, ko se je od strani vlade dajalo pogum delavcu, naj vpraša za višjo mezd, takoj po vojni, ko industrija še ni bila prav pripravljena za civilno produkcijo ter delavcu zagotavljala, da industrija lahko plača višjo mezd, ne da bi bilo treba zvišati cene produktom. To bi bilo vse prav in lepo, ako bi bila vlada gledala na to, da bi se bilo tako tudi zgodilo. Toda takoj, kot vemo, ko je industrija recimo avta in jeklarska, zvišala mezd

za 18 centov in pol, kakor je sam predsednik Truman priporočal, je industrija zavpila, da bo propadla, če ji vlada ne dovoli zvišati cen produktom. In vlada je lepo dovolila anitnim družbam zvišati ceno avtom, jeklarskim družbam zvišati ceno jeklu in tako dalje lepo po vrsti. Torej višje meзде, višje cene, ali z drugimi besedami: bili smo prav taki zadej kot po hrbtu.

In ker je industrija zvišala cene, so bili delavci zopet prisiljeni vprašati za višjo mezd. Pa smo zapeli zopet staro pesem: višja mezd, višje cene.

Kar se tiče živil je prav isto. Farfar ne more zvišati cen svojim produktom, ko pa stoji za njim vlada s postav, ki garantira farfarju gotove cene za produkte. Kadar se pokaže, da bi se cene poljskim pridelkom znižale, pa pride poljedelski tajnik, ki jih podpre z vladnim denarjem.

Tako vlada po eni strani vpije, da je treba cene znižati, po drugi jih pa sama umetno podpira. Kako naj, na primer, pade cena žitu, ko ga pa vlada rada drago plača za relif v inozemstvo. In ker gre toliko žita v inozemstvo, ga primanjkuje doma in posledica tega je — drag kruh za domače prebivalstvo.

Na vsak način je treba nekaj storiti, da bomo začeli stopati nazaj v normalne čase s cenami. Kar plačujemo danes za življenjske potrebščine, je vse umetno ustvarjeno in se ne more vzdržati. In namesto, da bi prišlo do kake nenadne katastrofe, naj bi odgovorni činitelji začeli sistematično zniževati, počasi pa stalno. Za nekdanjo vrednost dolarja moramo dati danes že \$1.45 in še več, kar na noben način ni zdrava ekonomija in mora priti do inflacije, ko bo dolar vreden morda komaj en kvoder ali še manj. Namesto, da bi politiki dolžili, kdo je kriv draginje, naj bi čas raje porabili v to, da bi našli pot za sodelovanje vsega naroda: industrija, farmarja, delavca in odjemalca. Gre za korist vseh in vsi bi morali pri tem pomagati. Tega ne bomo doživeli, da bi ena firma ali industrija znižala cene, druga pa ne. Vsak si misli: zakaj bi imel jaz manj dobička kot drugi. In vendar bi bilo morda pametno, da bi kdo prvi začel, pa bi mu morda sledili drugi. Toda začeti mora samo tisti, ki ima dovolj produktov za trg. Danes pa tega še ni, ker vidimo okrog sebe same stavke. Nihče noče več delati. Dokler pa ne bo produkcije na kupe, toliko časa bodo visoke cene.

Kongres in vlada naj bi napravila kak načrt, po katerem bomo počasi prišli v normalne čase. To je treba pa kmalu storiti, ker inflaciji se bližamo z dolgimi koraki. S pametno akcijo lahko uredimo vse in nihče ne bo tega občutil na svoji koži. Če se pa znajdemo v inflaciji, bo polom, kakršnega Amerika še ni doživela in takrat bo tepen prav vsak.

Wallace se je zaletel

Bivši podpredsednik Zed. držav, ki po neumljivem igranju usode ni postal predsednik Zed. držav, si je po basal svojih par češpelj in šel v Evropo, da tam naščuje ljudi proti — svoji domovini. K temu je imel popolno pravico, ker vsak ameriški državljani govori in piše kar hoče. Prav tako lahko vsak govori in piše proti Wallace-ju, če se ne strinja z njegovimi nauki ali idejami.

Mi ne bomo pisali ali kritizirali njegovih besed, čeprav se ne strinjamo prav z nobeno, ki jo je izustil v Angliji ali na Švedskem. Saj je že davno prej povedal, kje so njegovi ideali, ki se prav nič ne skladajo z našimi ameriški. Kar

hočemo mi reči je to, da se je Wallace strahovito zaletel, ko je šel v Evropo misijonariti proti Ameriki. Čeprav vsak Amerikaneec ve, da ima Wallace vso pravico povedati svoje misli, vendar mu bodo to zelo zamerili, ker je šel preko morja in od tam napadel svojo lastno deželo. Amerikaneec bi mu prej odpustil vse drugo kot to. Ko bo prišel nazaj, bo videl, da je izgubil še tisto nekaj prijateljev in občudovalcev, ki jih je imel. Njegovi največji sovražniki bi mu ne mogli napraviti boljšega programa, kot si ga je sam. Vsak pravi Amerikaneec mu bo zdaj obrnil hrbet.

BESEDA IZ NARODA

Kratka zgodovina dr. sv. Marije Magdalene št. 162 KSKJ ob 30-letnici

Cleveland, O. — Društvo sv. Marije Magdalene št. 162 K. S. K. Jednote je bilo ustanovljeno 5. marca 1917, v dobi prve svetovne vojne. Žensko društvo se je torej ustanovilo v St. Clairskem okrožju na imenovan dan s 60 novimi članicami in štirimi s prestopnimi listi od društva sv. Vida št. 25 KSKJ.

Že prej se je snovala ideja za ustanovitev tega društva, toda uresničila se je šele leta 1917, ko se je na pobudo že pokojnega Mr. Johna Zulicha, tedanjega predsednika društva sv. Vida št. 25 in pa glavnega predsednika KSKJ Paul Schnellerja, zivečega isti čas v Clevelandu, zavzela dobro poznana in priljubljena Slovenka Mrs. Mary Kausek in s pomočjo še drugih zavednih žena šla na delo. Tako se je pričela akcija za ustanovitev ženskega društva v Clevelandu, ki bi šlo pod okrilje K. S. K. Jednote.

Pogovorne seje, ki je bila sklicana na dan 12. februarja, se je udeležilo 44 Slovencek, ki so se izrazile, da želijo svoje društvo in so pripravljene pristopiti. Za ime so si izbrale "Društvo sv. Marije Magdalene". Ustanovna seja, so pa odločile, da bo na dan 5. marca in to v dvorani stare šole sv. Vida.

Ustanovno sejo je otvoril Mr. John Zulich. Nato je sprejel Mr. Paul Schneller 64 članic v društvo in KSKJ z lepimi obredi. Iz Jednotinega glavnega urada je društvo dobilo številko 162.

Pri pisavi prošnji so pomagali tudi Rev. sedaj Monsignor B. J. Ponikvar, Mr. Paul Schneller, Mr. Anton Grdina, Mr. Anton Sternina in seveda Mr. John Zulich.

Prvi odbor je bil sledeči: Duhovni vodja Rev. B. J. Ponikvar, prdsednica pa Mary Kausek, ki jo je neizprosna smrt še pobrala. Bog ji plačaj vse njeno požrtvovalno delo pri ustanovitvi društva. Nadalje, podpredsednica Mary Mihelec. Tu-

di ta je že šla od nas po plačilo v večnost. R. I. P. Tajnica Mary Macerol, sedaj poročena Hochevar in sedanja tajnica. Blagajničarka Anna Blatnik; zastopnica Frances Knaus; zapisničarka Agnes Palcie, Johanna Pelan in Anna Kramar; vratarica Frances Kasunic. Za preiskovalnega zdravnika je bil izvoljen dr. James Seliskar. Sklenjeno je bilo, naj bodo seje vsak prvi ponedeljek v mesecu ob 8. uri zvečer v dvorani stare šole sv. Vida.

1917. — Za 13. konvencijo K. S. K. Jednote v Evelethu, Minn. je društvo pooblastilo Mr. Fr. Draslerja, da je naše društvo zastopal.

1918. — Dne 21. aprila je imelo društvo svojo prvo veselico. Dne 4. maja pa je imelo prvi smrtni slučaj. Preminula je bila namreč sestra Mary Bizjak. — Dne 7. novembra pa je umrla prva soustanoviteljica Frances Pavli.

1919. — Meseca februarja je društvo sklenilo nabaviti si zastavo. Izdelala jo je ročno sestava Frances Veljak, meseca septembra pa je bilo slavnostno blagoslovljenje in razvijanje te zastave. Botrovala sta Mr. Paul Schneller in pa Mrs. Mary Kausek.

1920. — Društvo je pooblastilo Johna Zulicha, da je zastopal članstvo na 14. konvenciji, v Jolietu, Ill.

1921. — Dne 24. aprila je društvo priredilo prvo igro, "Svojeglavna Minka," z lepim uspehom.

1923. — Na 15. konvenciji, ki je bila v Clevelandu, O., in na kateri je bila ženska enakopravnost prvič v veljavi, je bilo društvo zastopano po svojih delegatih kakor tudi na vseh prihodnjih konvencijah.

1927. — Meseca aprila je društvo z velikim slavnostjo obhajalo 10 letnico svojega obstanka.

1928. — Ker je društvo hitro rastle in je imelo priliko prekositi vsa ostala društva v številu aktivnega članstva, je napelo vse svoje sile; članice so žrtvovale čas in izdalo se je na stotine dolarjev iz društvene blaginje za zdravniške preiskave,

ker takrat jih še ni Jednota plačevala; ravnotako je društvo plačevalo izredne nagrade, tako da je ta neumornost in agilnost obrodila zaželjeni uspeh in je naše društvo sv. Marije Magdalene meseca marca 1928 prekosilo tedanje največje društvo, to je dr. sv. Jožefa št. 7 iz Pueblo, Colo.

Ko se je vršil slavnostni Magdalenin dan 27. maja, je bilo zlato klavirno izročeno našemu društvu v znak prvenstva pri KSKJ. Kakor je bilo to društvo agilno za pridobivanje novega članstva, tako je bilo tudi pripravljenost storiti svoj delež vseh, kjer je šlo za dobro stvar. Ko so si nabavili očete franciškaní farmo v Lemontu, Ill., na kateri stoji sedaj njihov samostan, je društvo plačalo za en akter zemlje. Ko se je začelo kopati za novo cerkev sv. Vida, je društvo darovalo \$1000; prispevalo je tudi \$200 za nabavo cerkvenih klopi. Udeleževalo se je tudi pri clevelandskem Kulturnem vrtu po svoji moči. Sodeluje pri Ligi Katoliških Slovesnih Amerikancev. Sploh vsepovsod, kjer gre za skupno dobro, stori društvo svoje.

Od leta 1931, ko je razsajala kriza in dosegla skoraj slehernega našega rojaka in rojkinjo, in so se društva trudila, da obdržijo prizadeto članstvo, je bilo tudi naše društvo med njimi. Pomagalo se je članicam do skrajnosti, tako da v par slučajih, ko je potrkala smrt na vrata družin in jim odvedla mater — našo članico, so se ostali zjokali iz hvaležnosti, ker je društvo imelo srce do svoje sestre in ji pomagalo ostati članica ter tako rešilo njene žalostne ostale drage še večje skrbi in žalosti, kakor so jo že itak morali prenesti.

1942. — Dne 15. februarja je društvo obhajalo svoj srebrni jubilej s pestrim programom, igro in plesom in imelo zelo lep uspeh. Ko se je pričela vojna in so odhajali mladi fantje in dekleta na poziv svoje domovine k vojakom, bolniškim strežnicam in dekliškim skupinam, je tudi naše društvo poslalo 16 svojih. Hvala Bogu, VSE so srečno prišle zopet med nas.

Tako je društvo srečno dospelo do svoje 30. obletnice. Kot članice katoliškega društva smo imele prvi del praznovanja 9. marca s tem, da se je brala sv. maša za nas in pa, da smo skupno pristopile k mizi Gospodovi. V soboto 26. aprila pa bomo praznovali 30 letnico s prisrčno domačo zabavo in plesom v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. Pete Srnickov orkester bo imel v oskrbi godbene toč-

ke, kuharice in natakarike povse, kar spada k okusnim dobrinam tega sveta. Vabimo vas VSE, da se udeležite te naše veselice in nam s tem pomagate proslaviti to pomembno obletnico in do lepšega uspeha.

Sedanji odbor društva je: Duhovni vodja Rt. Rev. Msgr. B. J. Ponikvar, predsednica Helena Maily, podpredsednica Marjanca Kuhar, tajnica Marija Hochevar, blagajničarka Frances Macerol, zapisničarka Julia Brezovar, nadzornice Frances Novak, Mary Skulj in Dorothy Sternisha, rediteljica Frances Kasunic, zastopnica mladinske in ženske aktivnosti Marie Gornik.

Da se torej vidimo v soboto na veselici društva sv. Marije Magdalene št. 162 KSKJ! Pozdrav.

Maria Hochevar, tajnica.

Zveza društev Najsv. Imena in romanje v Lemont

Cleveland, O. — V času 10 letnega obstanka naše Zveze, Najsvetejšega Imena, smo že imeli piknike, shode in vsakovrstne prireditve. Naša zadnja prireditev je bila septembra meseca leta 1944 v dvorani šole sv. Vida, in sicer v najhujši dobi zadnje vojne, ko je bilo več kot polovico naših članov razposlanih po vseh delih sveta. Namen naš je bil, je in vedno bo, da se pokažemo kot člani in udje prave katoliške organizacije, ter da smo vsaj toliko financirani da lahko delimo njuno pomoč in to le za prave katoliške namene in svrhe.

Zadnjih par let smo popolnoma popustili vsako teh prireditev, in to zaradi vojne in nezadostnih sredstev. Letos, ker so se razmere nekoliko izboljšale, smo se odločili, da se nekoliko zbudimo, ter začnemo spet s našimi shodi in prireditvami.

Pričeli bomo z božjo potjo, ali z romanjem v Lemont, Ill. k slovesnim frančiškanom, da si s tem pri Mariji Kraljici nebes in zemlje izprosimo uspešno bodočnost naše katoliške organizacije zveze Najsv. Imena. Romanje v Lemont se bo vršilo pod pokroviteljstvom zveze Najsv. Imena v Clevelandu, ter se odpeljamo z bussi od tukaj (iz Clevelanda), dne 4. julija ob 2 uri jutraj, (ne ob 4 jutraj, kakor je bilo že poročeno) odpeljemo se ob 2 jutraj (to je ob dveh popolnoči), tako da dospemo v Lemont okrog 12 ure opoldne, da se lahko vdeležimo shoda Slovenske Katoliške Lige, ki se bo vršil 4. julija istotam.

Mi, romarji Zveze Najsv. Imena, bomo imeli svoj dan v soboto 5. julija. Kakšen bo program

za romarje v soboto 5. julija, vam bomo že o pravem času sporočili potem časopisa. Vožnja tja in nazaj stane \$12.50 za osebo. Mali otroci spremljajo staršev, ki ne potrebujejo sedežev so vozine prosti.

Vožnja, ali boljše rečeno romanje, bo kakor se nam obeta prijetno in kratkočasno, ter proti vsaki neizgodi zavarovano. Vsi busi bodo skupno odpeljali iz Clevelanda, in sicer eden iz vsake slovenske župnije, to bo točno ob 2 uri jutraj 4. julija. Vozili bodo skupno precej v Lemont. Tam bodo busi čakali do nedelje popoldne, nakar odrinemo spet skupno in Cleveland kamor dospemo, ako je božja volja, okoli 10 ure zvečer.

Romanja se lahko udeležijo vsaka oseba, najsi bo možki, ženska, član ali ne član društev Najsv. Imena, iz cele clevelandске metropole, kakor tudi iz predmestja, kar se tiče pa iz drugih manjših mest v bližini Clevelanda, bomo pa pozneje natančneje sporočili.

Vozne listke, ali potrdila lahko že sedaj dobite, in sicer v naši župniji sv. Vida pri spodaj podpisanim, pri Mr. Anton Grdina, 1053 E. 62. St. doma ali pa na North American Bank 6131 St. Clair Ave. in pri Mr. Michael Kolarju, 1160 E. 71. St. V župniji sv. Lawrence pri Mr. Jakob Resnik, 3599 E. 81. St. in pri Anton Meljač 7820 Union Ave. V župniji Matere Božje na Holmes Ave. pri Mr. Lawrence Pavšek 1190 E. 147 St., pri Joseph Hochevar, 14416 Darwin in pri Sebastian Trampus, 15626 Holmes Ave. in v župniji sv. Christine pri Mr. Frank Hochevar, 21241 Miller Ave. in pri Mr. Matt Intihar, 20767 Arbor Ave. ali uradu na 630 E. 222. St.

Vsi ti zgoraj omenjeni smo pooblašeni sprejemati denar za vožnjo v Lemont in nazaj, ter vam dati potrdilo in nadaljna navodila, in to do 14. junija, ker že dne 15. junija moramo vedeti za natančno število potnikov.

Dajmo ter odločimo se takoj na to romanje na slovenske Brezje v Lemont, Ill. Časa bo zadosti, cele tri dni, to je v petek, soboto in nedeljo. Darujmo te tri dni Bogu in prosimo ga, da nas obvarje vsega hudega, posebnega komunizma, tistega strupenega partizanstva in paganstva, kateri je zastrupil in pomoril že na stotine naših bratov in sester v naši rojstni domovini.

Lowrence Bandi
6727 Edna Ave.
Cleveland, Ohio.

—Mohamedansko sveto mesto Mecca ima nad 80,000 prebivalcev.

ČE VERJAMETE AL PA NE

Iz Buicka smo pobrali svojo prtljago in jo neshi v hotel. Izgledali smo kot ljudje, ki gredo v Ameriko. Rad bi bil dal kakšnemu fantičku nikelj, da bi mi odnašal, pa kaj mi slite, da je bil kak pamt na spregled? V takem slučaju je iznajdljiv edino prijatelj Jim Sepic. Stavim, da bi on nikdar ne nesel kovčega tri jarde daleč. Bi jo bil že kako izvil, najsi, da bi prav takrat dobil hroštan v roke, ali bi ga pa kaj drugega v usodepolnem trenutku popadlo, da bi bil omenil družini: "Naj eden se moj kufreček prime, bom prec nazaj." Edino meni na tem svetu bi se ne upal prikupiti s kakim takim predlogom, ker sva imela glede takih slučajev že dobro šolo. On bi vedel, da bi jaz njegov punkelj prav tam pustil in šel s svojim naveda: gospod Franc in Mr. Grdina v eni. Jakišče in moja peršona pa v drugi sobi, smo se tega reda držali tudi tukaj. Z

ohljski gmajni. "Jack, kar poberi ga," je rekel, ko ga je prevrnili. Jaz sem si pa še v čast štel, da jih je meni zaupal. Ko sva šla drugo leto v gmajno in je hotel Jim zopet igrati vlogo gospoda, sem mu kar nakratko rekel: "Tamle ga imaš, pa ga sam poberi, če ga hočeš." Malo je sicer godrnjal, enčes, da ne razumem nobenega špasa, ampak zajca je pa le pobral.

V hotelski veži smo dobili ključke od svojih sob in spenjača nas je zavlekla v višje sfero, kjer bomo imeli jerperge. Hotel je bil lep in čist, samo to se mi ni dopadlo, ker tam tujcem prav nič ne zaupajo. Spenjačo je namreč vozil hotelski uslužbenec, kar je bilo popolnoma brez potrebe. Saj bi se bili lahko sami vozili in se za kratek čas parkrat peljali gor in dol, kakor sem se jaz lansko leto, ko sem nesel urejevat svoje notranje zadeve v bolnišnico.

Odkazali so nam dve sobi, v vsaki po dve postelji. Ker smo se bili že v Jolietu pri Gospodaru razpartili po dva in dva: gospod Franc in Mr. Grdina v eni, Jakišče in moja peršona pa v drugi sobi, smo se tega reda držali tudi tukaj. Z

Jakiščem sva še iz starega kraja navajena takega fantovanja in znava drug z drugim potrpeti. Pa v tem sva si tudi na las podobna, da se nama zvečer nikoli ne mudi spat, jutraj se pa poslužujeva vseh mogočih inšanc, da bi jo dlje vlekle. Dogovorili smo se tam na mostovžu, da se bomo malo ocedili, v pol ure gremo pa skupaj doli k večerji.

"Pa da vaju ne bova z Jakiščem čakala," sem jima vneto naročal. Da ne bova, sta svedčano obljubila. "Ni treba stati pred ogledalom celo uro in se ongovit, kot bi šli kam, na obed," sem jima toplo naročal.

Z Jakiščem sva zbrala svoje kovčge po kotih in se zavajali vsak na svojo kavalecno, da se prepričava, če se bo spalo. Jaj, skoro bi me bilo odneslo gor pod strop, tako fine fedrčke je imela postelja.

"France," sem se obrnil k Jakišču, "če znaš držati jezik za zobmi, če si možak, ki se mu lahko nekaj zaupa, ti bom zdajle nekaj povedal."

"Poglej pred vrata, če kdo ne posluša, potem pa dobro vrata zakleni," sem mu ukazal. "Kaj je stvar tako važna, da je treba take previdnosti? Saj menda nimaš kakšne skrivnosti, ki bi bila prekućuske sorte in nevarna zadeva, ki bi, če bi se zvedela, privedla do kakšnih mednarodnih zapletljajev," se čudi Jakišče.

"Boš že videl, kaj je. Ti stori, kakor sem ti rekel. Stvar je samo za med štiri stene, pa ki ne smejo imeti niti oči, niti ušes, ti rečem. Kaj veš, kakšni ljudje so v hotelu, ki se morda plazijo po mostovžih in vlečejo na ušesa."

"Govoriš, kot bi bilo res nekaj posebnega, ki ti teži srce. Okej, bom pogledal, če je zunaj vreme čisto in vrata bom dvakrat zaklenil," je rekel Jakišče, ki si je prižgal novo cigaro, da bo lažje poslušal. Brez cigare v ustih je Jakišče prav tako ob vsako moč, kot če bi Italijanu zvezal obe roki, potem pa zahteval od njega, da bi govoril.

Se enkrat sem pogledal proti vratom, če so res zaprta, ugotovil, da ne more skozi okno nihče zijati v sobo tako visoko na sruce."

ko, potem pa sem šel po prstih do svojega kovčega, ga z veliko nežnostjo odprl in z božajočimi rokami tipal med srajcami in drugo navlako, ki so mi jo otroci doma zbasali v kovčeg, češ da moram imeti s seboj na potovanju: glovnik, ščetko za zobe, stroj za britje, ne vem koliko srajc in koliko parov spodnje obleke (zadnje menda za slučaj, da bi se lahko hitro preoblekel, če bi tam v wisconsinških pragozdih srečal kakšno medvedjo mrcino), copate, par duzov žepnih robcov in nogavice, nekaj brisač in še sto drugih amendentov, ki so bili po mojem skromnem mnenju popolnoma odveč. Jaz hodim najraje po svetu tak, kot je šel tisti, ki je imel pri sebi palico in dežnik, pa ga je srečal prijatelj in ga vprašal, kam da gre. "Selim se," mu je rekel.

Ampak v kovčegu je bilo pa nekaj, kar sem sam vtaknil notri, ko ravno noben mojih otročkov ni bil zraven in radi česar sem prenašal kovčeg s tako nežnostjo, da niti mati svojega novorojenčka ne tako.

Čakajte, bomo jutri eno rekli o tem; se nikamor ne mudi.

Miklova lipa

ZGODOVINSKA POVEST

Bilo je še zgodaj v jutru in zrak je bil tem čistjši. Vaska posamezna brazda na snežnikih se je lahko razločevala in zdelo se je človeku, kakor bi se bile gore za nekoliko milj približale; tako dobro so se videle vse potankosti na njih.

Toda pri Miklovih ni bilo danes nikogar, ki bi bil opazoval gore in se veselil lepega razgleda. Nad hišo se je razprostiralo jasno nebo, v hiši pa so imeli hudo uro in bliskalo se je notri in grmelo. Jezni pogledi so švigali kakor strele sem ter tja, in čulo se je rohamenje in godrnjanje, ki je res pominalo na grom. Človeški rod si je pač od nekdaj enak in nespametno je misliti, da se je tekom stoletij spremenil kdo ve kaj. Izpremenil se je morda nekoliko po zunanjih svojih odnošajih, v bistvu pa je človeška narava vedno ena in ista. Ista nagnjenja, iste strasti, iste dobre in slabe lastnosti je imel človek že pred stoletji, kakor jih ima še danes.

Ne homo se torej čudili, če nahajamo pred štirimi sto leti v Miklovi hiši prepričanje, ki je bil povsem enak prepričanju, ki se dosegajo po kmetskih hišah čisto še danes.

Tedanjí Miklov gospodar, Florijan po imenu, je bil še mlad, krepak mož. Obraza je bil zdravega in rdečica, ki mu je zalivala lica, je pričala, da je polnokrven, mogoče tudi nekoliko hudekrven. Oženil se je bil šele pred kakim pol letom, in sicer si je bil poiskal nevesto v železni Kaplji. Baš to pa, da si je bil izvolil za ženo tržanko, a ne kakke kmetice, mu je hodilo včasih malo navzkriž.

V onih časih je bil med kmetiskim prebivalstvom in med prebivalci mest in trgov razloček mnogo večji, nego je danes. Meščani in tržani so uživali pred kmeti marsikatero predpravo, in to je bilo vzrok, da kmeta niso imeli za enakopravnega.

Da je imel mladi Miklav pogum si poiskati nevesto v trgu, za to je tical vzrok v tem, da je bil res lep, korenjaški mož, da je imel več premoženja kakor marsikateri tržan, in da Matilda — tako je bilo njegovi mladi ženi ime — ni bila hči kdove kakih bogatih staršev. Gledal je pri snubitvi Florijan bolj na to, da dobi čedno ženo, nego da priženi veliko doto.

No in čedna je res bila Matilda, to se je moralo reči. Nesreča pa je bila ta, da se je svoje zunanje lepote malo preveč zavedala in da je bila prinesla tudi mnogo tržanskega ponosa s seboj.

To pa je imelo slabe posledice in je bilo krivo pogostim prepričanjem v Miklovi hiši.

Mlada gospodinja se je namrdavala kmalu čez to, kmalu čez ono na svojem novem domu, a domačnom to ni bilo všeč, kar je lahko umevno. Tako se je sporekla zdaj s kakšno sestro svojega moža, katerih je bilo še pet pri hiši, zdaj s kakim hlapcem ali dekle.

Florijan je precej časa prenašal potrpežljivo te slabosti svoje

žene in preslišal je nalašč marsikatero zbadljivo besedo iz njenih ust, akoravno mu dostikrat ni bilo lahko, zatajevati se. Toda upal je vedno, da se njegova žena ne izpreobrne, in večkrat je nalašč pobegnil iz hiše, kadar je začela postajati sitna, da bi se lažje premagal in izognil prepričanju.

Nekoč pa, ko je začela zopet tožiti čez in čez ono ter vzdihovati po železni Kaplji, je bila mero njegove potrpežljivosti polna. Tisto večno besedovanje mu je presedalo že do grla, in ker mu je bilo prišlo tisti dan tudi še nekaj drugega navzkriž, tako da je bil že itak slabe volje, vzkipi v njem in žena je slišala prve odločne besede iz njegovih ust. To pa ji je dalo povod, da je začela jokati na glas in se še bolj obtoževati, da je bila tako nespametna in je prišel med tako surove ljudi.

Beseda je dala besedo in tako je bil storjen začetek prepričanju med možem in ženo, ki so se ponavljali odlej skoraj dan na dan in ki so postajali včasih naravnost neznosni.

Florijan, ki je svojo ženo ljubil in bil prepričan o tem, da ima tudi ona njega rada in da je le nekoliko samoljubna in trmasta, se je dostikrat pokesal, da se je bil izpozabil tako daleč in se sporekel s svojo ženo; a ker se je bilo enkrat zgodilo, se ni več izogibal boju, ker ni hotel ugoditi ženi v veri, da se je sprijaznil z njenimi muhami in da se pokorji njeni samoglavosti. Sicer pa je čutil od dne do dne hujšo jezo v sebi in vzrastle je zdaj včasih radi kakke besede, ki bi ga bila pustila svoje dni čisto hladnokrvnega. Včasih je bila prav smešna malenkost kriva temu, da sta se začela zbadati in se sporekla naposled do dobrega.

Tako sta se bila sprijela tudi tistega jutra zaradi stvari ki res ni bila vredna, da bi se bil prepogovarjal radi nje.

Matildi je bila namreč poslala njena mati pred ta večer nekaj blaga za novo obleko in s tem blagom se je sedaj smehljajočega obraza ponašala. Florijan pa ni bilo prav, da je njegova žena, menda baš zato, ker je bila prinesla k hiši nezadno doto, tako behato razkazovala vsako malenkost, katero je dobila s doma. Da bi njenemu prevelikemu ponosu izpodbil tla, pripomni:

"Kaj . . . ? Ali boš to nosila? . . . Saj ni lepo!"

Florijan je lahko vedel, da bodo te besede njegovi ženi nevedne, slutiti pa ni mogel, da jo bodo tako razjarile, kakor so jo v resnici.

Prebledela je najprej, a precej za tem ji je zalila lica temna rdečica. Srd ji je švigal iz oči in tresla se je po vsem životu, ko je rekla:

"Kmet — neumni! Kaj ve takov bebec, kakršen si ti, kaj je lepo!"

Tako žaljivih besed Florijan se ni bil slišal iz ust svoje žene. Zbolelo ga je pri srcu in kri mu je vzkipeala po žilah. Odgovoriti je hotel že s tistim srditim glasom, kakor ga je bila odgovorila ona, toda premislil se je in rekel mirno, zato pa pikro:

"Kmet! . . . Kmet! . . . Seveda, ti si pa gospa, ker si od tamkaj dol doma! . . . Pa še kaka gospa si! . . . V sami svili si bila, dokler si še — vino nosila na mizo! . . . Strašno ti moram biti hvaležen res, da si se ponizala do mene! . . . Pri svoji doti, ki si jo imela, bi bila dobila najmanj kakkega grajščaka za moža!"

Njo je to sramotjenje razkačilo do skrajnosti.

"Kmet, kmet, surov kmet si!" je vpila. "Izbral bi si bil kako ciganko, pa ne mene za ženo! Ciganka bi bila ravno prav za te, kaka razcapana, tatinska ciganka!"

(Dalje prihodnjik)

DROBNE VESTI IZ SLOVENIJE

(Dobro preko Trsta)

(Nadaljevanje s 1. strani)

PNOO razpuščen. — Primorski narodni odbor, katerega predsednik je bil imenovan Bevk je razpuščen. Smatra se, da je svoje delo dokončal. Gorico in Trst je izgubil, torej je res zelo prav, da je šel.

SLOVENSKI PARTIZANI IN TRST. — Pred komisijo, ki jo je poslal v Trst svet zunanjih ministrov in ki ima vpeljati novo tržaško državo, je jugoslovanski zastopnik dr. Milan Bartoš podal svojo razlago, kaj bi mogla Jugoslavija nuditi Trstu in kaj bi mogla od njega kupiti. Jugoslavija je za Trst glavni dobavitelj lesa, premoga, električne energije, raznega gradbenega materiala, živinske krme, tobaka itd. Bartoš misli, da bi Jugoslavija mogla preskrbeti Trst tudi z živim razen s kolonialnim blagom. Čez 80% živil bi mogla Jugoslavija nuditi Trstu. Kupiti pa bi mogla od Trsta Jugoslavija 60% vseh izdelkov njegove industrije. To so seveda približne številke, ki bi jih življenje verjetno precej korigiralo, vendar so zanimive. Glede poročila o živu so se že slišale zasmehljive opazke, ker mora Tito ob istem času, ko prihod dobi pisma od beguncev, v katerih nas prosijo pomoči, se nam tudi zasmilijo. Toda, posamezno jim pomagati je precej težko. Zato pa se je ustanovila v Ameriki Liga Katoliških Slovencev, katere naloga je, pomagati trpečim beguncem.

JUGOSLAVIJA IN TRŽAŠKE ŽELEZNICE. — Imenovani Bartoš je v imenu Jugoslavije tudi razvijal misli, kako s tržaškimi železnicami, ki so čisto odvisne od Jugoslavije. Predlagal je naj bi na progah, ki vodijo iz Jugoslavije, vozili jugoslovanski vlaki naravnost v Trst.

SREDNJEVSKE TLAKE.

Dopisna tajnica (Bela) grajskega dopisnega urada) poroča da vlada med mladino na Goriškem velikansko zanimanje za gradnjo nove mladinske proge Šamac-Sarajevo. Z Goriškega bo šlo — tako pravi — 1000 fantov in deklet delat novo progo. Prebivalstvo da je zbralo na Goriškem doslej milijon lir za nabavo orodja udeležencem delavskih brigad. Tako se glasi komunistično poročilo. Kako je pa v resnici? Ko so, v srednjih šolah v Tolminu in v Postojni na to "prostovoljno" udarniško delo in so le — ti morali podpisati obvezno izjavo, da bodo po končanem šolskem letu odšli v Bosno, so pri podpisu skoro vsi jokali. Komunistični valpi so vihleti biče, nedočetna mladina pa je morala hočes nočes podpisati. Taka je Titova "svoboda" in tako se "prostovoljno" gradijo železnice v Jugoslaviji. To je moderna komunistična tlaka.

PIJAVKE. — Vsi, ki prihajajo od onstran Morganove črte (iz cone B v cono A) tožijo, kako je v Jugoslaviji in na področju cone B žalostno s prehrano.

no. Kdor ni partije ali se ni znal skopati do korita, strada. Ta splošna mizerija pa nič ne moti raznih ljudskih zajedalcev, ki so se ušatorili pri raznih drugih in skladiščih, da plavajo v obilju. Tako smo zvedeli, kako izkoriščajo svojo strankarsko moč številni vodilni "tovariši" v Tolminu. Tam imajo tudi svojo nabavno in prodajno zadruzo, ki na račun revnih Tolminev in okoliških kmetov silno delajo in dobro nese. Nese seveda samo nekaterim, ki so pri koritu. Ti se goste in pijejo, ko drugo ljudstvo strada in ne sme reči nobene besede. Ta "nova oblast" pozablja, da so bili Tolminci pri vsej potrpežljivosti včasih hudi puntarji. Kadar bo mero polna, bo nova partizanska gospoda zvedela, kako zna Tolminec udariti.

Blagor usmiljenim

Cleveland (Newburgh), O. — Ko dobimo pisma od svojih rojakov iz stare domovine, jih prečitamo in smo v srce ganjeni, ko vidimo, kako se zahvaljujejo za poslana darila. In ko dobimo pisma od beguncev, v katerih nas prosijo pomoči, se nam tudi zasmilijo. Toda, posamezno jim pomagati je precej težko. Zato pa se je ustanovila v Ameriki Liga Katoliških Slovencev, katere naloga je, pomagati trpečim beguncem.

Med temi begunci je tudi veliko število naših rojakov, ki so popolnoma zapuščen. Nima jo človeka, ki bi jim pomagal. Domov ne smejo, tam živeti pa jim je težko. Usmilimo se jih vsaj mi. V ta namen se priredijo v nedeljo 27. aprila primerna veselja v cerkveni dvorani fare sv. Lovrenca.

Jakov Resnik.

Spitzbergi

Spitzbergi, ki so po najnovjših ruskih zahtevah zopet središče mednarodnega zanimanja, so bili že po svojem odkritju do prvih let našega stoletja, mednarodno sporni objekt. Točen čas odkritja te skupine otokov, ki jo danes imenujemo Spitzbergi (norveško Svalbard), ni znan. Norveški zgodovinarji zatrjujejo; da so otoke, ki so veljali skozi stoletja za del Groenlandske celine, odkrili Normani. Drugi trdijo, da je bil holandski mornar Barents, ki je leta 1596 obiskal Spitzberge, pravi odkritelj. Toda preko 50 let po Barentsu so šele ugotovili lego otočne skupine, takoj nato se je pričela tekma za njihovi posesti.

Od začetka 17. stoletja je otočje silno privlačevalo interese zaradi izrednega bogastva svojih voda in pa dragocenih kožuharjev in vprežnih živali. Kmalu so tudi zvedeli, da se nahajajo posebno na severu bogata ležišča premoga.

Od tega časa so se ustalila na Spitzbergh skandinavski, britanski, holandski in ruski premogovna podjetja. Vsako izmed njih je zatrjevalo, da je prišlo najprej semkaj in vsakemu se je posrečilo prepričati

si svojo vlado, da ne sme priznati posestva Spitzbergov nobeni drugi državi. Posledica je bila, da so ostali Spitzbergi do konca prve svetovne vojne "Terra Nupilius."

Med vojno 1914-1918 je rudarstvo na Spitzbergh silno porastlo, ker so bile posebno skandinavske države zelo zainteresirane na tem, ker so dobile premalo dobav iz Nemčije in Anglije. Norveški vpliv na Spitzbergh se je povečal, toda tudi Rusija je poslala novih rudarjev na otoke, da bi našli novih premogovnih virov.

Po končani vojni je Norveška, načela vprašanje politične pripadnosti Spitzbergov ter omenila, da pripada suvereniteta otočne skupine Norveški in sicer ne po zemljepisni legi, temveč po tehničnih in finančnih investicijah.

Dobila jo je s sevreško pogodbo februarja 1920. Podpisali so jo tedanji zavezniki, vključno Združene države in štiri evropske nevtralne države: Holandska, Norveška, Švedska in Danska. Sovjetska zveza se pogodbe ni udeležila, ker ob tem času še ni imela diplomatskih odnošajev z drugimi državami.

Kot protiuslugo za priznanje političnega prvenstva nad otočno skupino, je Norveška priznala vsem državam sveta, razen Nemčije, pravico, da so smeje na otočju izkoriščati rudne. V praksi to ni pomenilo samo potrdilo o pravici izkoriščanja zemeljskih bogastev za norveško, švedsko, britansko, rusko in holandsko podjetja, ki so pred in med vojno delovala na Spitzbergh, temveč je tudi rudarski donos postal last te ali one narodne skupine.

To določilo o pravici izkoriščanja je dalo Rusiji povod, da je leta 1925 uradno stavila prošnjo, da bi jo upoštevali kot člana sevreške pogodbe. Od tega časa je Rusija pospeševala svoje rudnike na Spitzbergh in še nadalje pošiljala ruske rudarje na otočje.

Leta 1935 je Sovjetska zveza priznala pripadnost Spitzbergov Norveški tudi juridično.

Danes so Spitzbergi pomembni ne samo zaradi svojega rudarstva, temveč predvsem zaradi svojega zemljepisnega položaja v Severnem Lednem morju, približno v sredini med Groenlandom in ruskim otokom Novaja Zemlja kot vremenska postaja in mogočno oporišče za zračni promet med Severno Ameriko in Evropo. Povrh tega so v zadnjem času ugotovili, da se okrog Spitzbergov ustavljajo velika krčevala rib. Ruska povojna petletna predvideva veliko razširjenje ruskega raziskovanja, o čemer priča živahno zanimanje, ki ga danes Rusija kaže za norveško otočno skupino.

MALI OGLASI

Stanovanje išče

Starejši zakonski par išče stanovanje 2 ali 3 sobe v okolici St. Clair Ave. Če ima kdo kaj primerne, naj pokliče EN 9138.

—(81)

JOHN ZULICH

INSURANCE AGENCY

FRANCES ZULICH, agent

Zavarovalnica vseh vrst za vaše domove, avtomobile in povišavo.

IVanhee 4221
18116 NEFF ROAD

KADAR KUPUJETE ali prodajate, se obrnite za pošteno posrežbo na

George Kasunic

7510 Lockyear Ave.

HE 8056

Real Estate Broker

(Tues. X)

DELO DOBIJO

VEČ POMOČNIC ZA CAFETERIJO SE SPREJME

Delo je v čisti, zdravi okolici

Morajo razumeti in govoriti angleško

Samo snažne, čiste in hčene mlade ženske od 20 do 39 let starosti naj se priglasijo.

Dobra plača

Hrana in uniforme zastoj

Zglasite se v

The Ohio Bell Telephone Company

soba 901

700 Prospect Ave.

DIE MAKERS

Die Repair Men

Arc Welders

Laborers

Plača od ure

Stalno deo

Bishop & Babcock Mfg. Co.

4285 E. 49. St.

(79)

Za tovarniška dela

Lahko delo

v veliki pivovarni

na obrobju mesta

stalna dela v

oddelku za pošiljanje

in napolnjevanje

Dobra plača od ure.

Zglasite se v

Carling's Brewing Corporation of America

E. 93rd in Quincy.

(80)

ZA PREKLADANJE TOVORA

Nickel Plate tovarno skladišče

E. 9th St. in Broadway

Plača 93½c na uro

Čas in pol za nad 8 ur

Zglasite se pri

Mr. George J. Wulff

Nickel Plate R. R. Co.

E. 9th & Broadway

(80)

Delo dobi

Counter and grill man — delo je ponoči; plača, hrana in uniforma. Zglasite se predpoldnem. Hasty-Tasty Drive-In, E. 185. St. & Lake Shore Blvd.

(79)

MALI OGLASI

Stanovanje iščeta

Mlad zakonski par z 1 otrokom išče stanovanje 5 do 6 sob. Povejte na 996 E. 77. St. ali pokličite med 5 in 6 zvečer HE 7910.

—(80)

Furnezi

Novi furnezi za premoč oja, goriko vodo ali pare. Resetting \$15 — čiščenje \$5 premenjamo stare na oja. Thermoseal

Chester Heating Co.

1123 Addison Rd. — EN 0487

Govorimo slovensko

ALI STE PREHLAJENI?

Pri nas imamo izborno zdravilo, da vam ustavi kašelj in prehlad. Pridite takoj, ko čutite prehlad.

Mandel Drug

15702 WATERLOO RD.

DO YOU GET ENOUGH VITAMINS?

You can't feel and look your best unless you do. If you are in doubt, we invite you to make the following test at our risk.

Get a package of sixty, One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsules. Take one capsule every day for sixty days. If you are not satisfied your druggist will refund your money. Be sure to get One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsules, the kind that has this trademark

ONE A DAY

MULTIPLE VITAMIN CAPSULES

MILES LABORATORIES, INC.

Elkhart, Indiana

(Dalje prihodnjik)

Zalostnih obrazov čakajo sorodniki glasu v svojih hi so bili v rovu, ko je nastala piñska razstrelba v Centralia, Ill. Celo noč so čakali pred vhodom v rovu, kdaj bodo izvedeli kakorvarkoli sporočilo od reševalcev. Upanje jim je vedno bolj ugaslo čim več trupel so prinesli reševalci na površje.

BELI MENIHI

Povest iz prve polovice XII. stoletja
spisal IVAN ZOREC

Prišel je do križpotja, kjer je bila pripravljena kresna grmada. Ob njej je bila skoraj vsa vas in še zmerom zvlačevala brsti in fratra in vseh vrst vejevja, da je grmada kar vpričo še rasla kakor krtina, ki jo krt privzdiguje.

"Dosti bo!" jih je Ljubi u-stavil. "Zdaj vsi domov brž jest, da se vrnemo, ko se bo do-bro zmrznilo."

Prav tačas je z zadnje preže pridiral na grad prežun Zlebor in povedal, da se po grdi poti s Kravjeka proti Svetemu Duhu in Višnji gori zamudno vica-jo tuji tovarniki, ki jih je bil že dopoldne spazil ob Krki.

Majnhalm in Henrik sta sko-čila med hlapce in tlačane na dvorišču in jih brž zbrala v dve krdeli.

"Brez potrebe ubijati to pot-nikar!" je Majnhalm učil obo-rožene hlapce. "Kupce in njih spremstvo skušajte z nenadnim in spretnim napadom le pre-poditi!"

Hlapcem se je ukaz zdel ne-navaden in čuden. Dobili pa so ga, ker se je Majnhalm ven-darle nekoliko bal še večje za-mere pri sestri in sosedih, zla-sti pa pri Urhu Ljubljanskem. Tudi Henrik je nenavadno poučeval mlade tlačane, ki so že ves dan čakali na dvorišču.

"Neki kupci, ki nam niso pla-čali cestnega dvaka, se bližajo. Ustavili jih bomo in si davšči-no vzeli sami. Vam ni treba

dragega, ko pobrišete spušene tdivne konje in jih privestite semkaj. Če bi se katerega ko-nja še držal vodič ali kdo dru-gi, ga sklatite z grčevko, da vas on sa mne trči s čim."

Krdeli sta potlej tiho spolze-li z gradu in presopihali Pe-ščenjek. Ko se je do dobra zmrznilo, sta tam, kjer Pešče-njek prehaja v Stehan, oba-kraj obstopili cesto in se pri-pravili.

V dolini globoko pod Pešče-njekom je Ljubi že s prvim mrakom stal ob kresni grmadi in se oziral v skisano nebo. V e-ni roki je držal kresilo, v drugi pa kresilno gobo in pest prav suhe trave.

Z njim je bila vsa vas, nihče ni ostal doma; še psi so se go-spodarjem dobrikali ob nogah in mahljali z repi.

Ljubi se je ozrl po sosedih. Vsi so utihnili. Potlej je po-gledal v sončno stran in prav počasi in razločno govoril ne-kam v prazno:

"O Bog, ki sonce, luč in o-genj si neba — zmagal zimo si smrt in temo . . . Zato naj po-šegi stari, o Svetovit sveta, ti roke moje zdrave zdaj kres za-žgo . . . !"

Kresnil je z rokama, iskre so odskočile, roka je zavihnila na-gel krog; trava se je zakadila, a roka jo je brž poteknila v su-ho brst grmade, plamen je švi-gnil, kres je zagorel.

Mladi in stari so zavpili in se zamaknili v kres, ki se je

razžarel v visok plamen, in gle-dali, ali gre dim visoko in na daleč.

"Visoko, visoko sega svit!" je možanec pohvalil kres.

"Da, nakvišku gre močno; nobena čarovnica, ki nocoj leti na Kum, ne bo mogla zlih ča-rov spustiti na naše polje!" se je veselil drugi.

"Glej, glej, kako lepo se tudi dim nese po vsej dolini!" se je razveselil Ljubi.

"Čast Bogu, ne bo je toče pri nas do leta osorej!" je so-sed po dimu veroval.

Sestero kresnic je stalo ob kresu. Vsaka je na glavi imela venec iz poljskih rož, na roki pa pletenico s kresnimi darovi, ki so jih danes nabrale po va-drišču in jih brž zbrala v dve krdeli.

"No, sestrice kresničice . . . !"

jim je Ljubi pokimal.

Kresnice so si snele venec z

glave in ga vrgle v plamen, govoreč:

"O Bog, ki si sonce — !"

"O Bog, ki si luč — !"

"O Bog, ki si ogenj — !"

Vsa vas je zapela kratko pe-sem o kresu.

"In kaj skrivate v pleteni-cah?" jim je Ljubi pomagal.

"Kdor daru ne da za kres, zveličan ne bo res!" so dejale in postavile na tla pletenice z jajci, kruhom in sirom.

Dve kresnici sta delili daro-ve, štiri pa so pele kresne pe-smi, katerih vsaka se je konča-la:

"Nocoj bomo malo spale, bomo polje varovale."

Čez čas so vse odšle po bliž-njih njivah in jim pele pesmi o soncu in luči.

Grmada se je nižala, kres je dogoreval.

Zdaj so se uvrstili možje in po vrsti skočili čez kres, da bi se očistili bolezenskih kali in da bi spoznali bodočnost do le-ta osorej.

"Oh, če bi bil bogat!" je vzdih-oval. "Odkupil bi Živko in

sebe, svoje in njene starše in bi se z njo vzela brez skrbi in bila samosvoja. . ."

Pa tlačanski človek res ni-ma sreče! Kaj ti ni vendar to pomlad na dan pred svetim Ju-rijem po skalovju na Peščenje-ku in drugod iskal bele, redke bele kače, da bi jo ujel in sku-hal v mleku? Tisto zavrelico bi bil potlej spil na tešče in bi dobil tak pogled, da bi videl vse zaklade v zemlji. Pa bele kače nalašč ni bilo; še martin-čka ni videl nobenega.

Ves potrj je vzdihnil in z oč-mi spet obstal na domačem kresu, ki je že zažarel na vso moč.

"Vsi so tam, le jaz se moram

"Visoko si skočil in daleč," je Ljubi pohvalil Vitogoj. "Dobro ti bo plenjala vsenica in lan ti bo gost in visok."

"In srečno boš živel do leta Ljubi sam. Skočil je najvišje in najdlje. Vsi so ga hvalili in mu prerokovali srečo.

"Da bi vse tako bilo — !" se mu je žena Stojana mehljala.

"In da se nič ne bi razdrlo!" je hči Živka želela.

"Tako bodi — !" se je zahva-ljeval vsem vkup.

Zdaj je Stojana pogledala Živko in vrgla v ogenj nekaj brinovih vejic, da bi od hčere pregnala vse čare in moč be-sov.

"Mir za mojo hčer!" je ro-tila, ko je v ogenj metala tiste vejice. "Besi, vstran od te kresne grmade, bežite v črne prepade!"

"Mir za hčer!" je tudi Lju-bin rotil in glogovega trnja metal v ogenj.

Vitogoj in žena Mala sta ta-kisto rotila zle duhove in za Hotimira na ogenj metala bri-novih in glogovih vej.

Vsakdo je še vrgel v ogenj nekaj ivanjskih rož in bezgove-ga cvetja, potlej pa z drugim stopil v vrsto in zaplesal okoli kresa stari ljudski ples.

Medtem ko se je prižgal kres, so se grajski pod Steha-nom razdelili in poskrili oba-kraj ceste.

Noč je bila bolj in bolj ob-lačna in temna, človek za ko-molec daleč ni videl predse.

Majnhalm in Henrik sta z oboroženj nastavljala uho, ali se tovarniki že bližajo.

Tlačanski mladeniči so gle-dali po dolini in hribju in šteli kresove, ugribajoč, katera vas kuri tega, katera pa je zažgala onega.

Hotimir je strmel v Dedni dol, oči, polne otožnosti, so dr-žale domači kres, srce je iskalo nevesto Živko in jo ljubilo.

"Oh, če bi bil bogat!" je vzdih-oval. "Odkupil bi Živko in

sebe, svoje in njene starše in bi se z njo vzela brez skrbi in bila samosvoja. . ."

Pa tlačanski človek res ni-ma sreče! Kaj ti ni vendar to pomlad na dan pred svetim Ju-rijem po skalovju na Peščenje-ku in drugod iskal bele, redke bele kače, da bi jo ujel in sku-hal v mleku? Tisto zavrelico bi bil potlej spil na tešče in bi dobil tak pogled, da bi videl vse zaklade v zemlji. Pa bele kače nalašč ni bilo; še martin-čka ni videl nobenega.

Ves potrj je vzdihnil in z oč-mi spet obstal na domačem kresu, ki je že zažarel na vso moč.

"Vsi so tam, le jaz se moram

obešati po tej gošči!" se je te-daj vznemljal. "Zakaj neki? Za koga? Še iztaknem lahko katero! In če bom prišel zdrav domov, mi bo grad po svoje povrnil to, sam bogve kako!"

Po možganih mu je švignila misel na ženitev in na pravico, ki si jo grad sme vzeti ob taki priliki.

"Nak! Nak in nak!" je za-drhtel od togote. "Ljubi Bog, odpusti mi, ali jaz ga bom u-bil, kdor se bo priteknil Živke!"

In kar nenadoma se je spom-nil Trlepa, kako je strahoval mogočnega Hartvika. Prizor na grajski poti je bil pred njim in mu ponujal čisto nov in hud sklep.

Se bi bil sanjaril, pa se je prav ta čas s podnožja hriba zaslišalo konjsko prhanje in hrzanje in je grajski prežun pritekel na vso sapo in pridu-šeno oznanjal:

"Gredo! Že gredo!"

Krištof Planina in njegovi tovarniki so se torej bolj in bolj bližali. Pot po zadnjem počitku jim je bila hudo ne-spešna, dež jih je zadrževal in mrak jih je lovil, predolgo so počivali ob Krki. Krištof Pla-nina se je kesal, da ni slušal Budislava in šel po dolini. Zdaj bi bil že v Ljubljani, se je mo-til. Tovorna živina, trudna ka-kor je bila, je postajala na str-mi poti ter se oddihovala. Tu-di vodiči so se domotožno ozi-rali po kresovih.

Budislavu so se oči spopri-jele z najbolj daljnim kresom, ki ga je videl v smeri, odkoder je prišel in duh mu je bil ves doma. Zdaj se je v drugi za-res pokesal, da je šel zdoma.

Pa Krištof Planina ni trpel nobenega postajanja, češ, Viš-njanom smo jo sicer srečno u-nesli, ali dlje ko se jim umak-neš, bolje je zate in za vse.

Tako so tovarniki brez poč-i-vanja zuzali po nezložnem klan-cu in v taki temi, da so pot bolj čutili pod seboj, ka-kor jo videli.

Napada se niso več bali, češ, tam, kjer kujejo zle namere, luči in kresov ne prižigajo. — Brezskrbno so se kobalili nav-kreber po klan-cu in le to misli-li, kje bodo nocoj prenočevali. Saj trudni so že bili in naveli-čani.

"Najbrž vrh Lanišč, odko-der ni več daleč do Ljubljane," je vsevedoče trdil hlapec, ki je iz pripovedovanja vedel za to obcestno postajo.

Tudi Krištofu Planini se je boječnost že polegla in kmalu se je zatopil v kupčijske misli.

Kar ti je v hosti nekaj pok-nilo, konj pod njim je straho-ma odskočil in jezdeca skoraj vrgel podse, gošča obakraj ce-ste je zavrsala, iz nje so z veli-kim hrupom bušili siloviti lju-dje.

"Bežite ali pa umrite!" so zavpili v en glas in se z nastav-ljeno sulico ali z vzdignjenim

—AND THE WORST IS YET TO COME
—in najhujše šele pride

THE FORGOTTEN MANHOLE

Ribiška sreča. — Kedar Bryan iz Rose Hill, N. C. bo imel že dovolj ribje pečenke za nekaj tednov. Sreča mu je bila naklonjena, da je ujel 27 funtov težkega lubnja (bass), ki je najtežji, kar jih je bilo ujetih v zadnjih 10 letih v Northeast reki blizu Wilmington, N. C. Naslednji dan je pa ujel 24 funtov in 15 unč težkega.

HELP WANTED—FEMALE

Laundry Work

Experience Not Necessary

Day or Evening Shift

Steady Work

Hourly and Piecework Rates

Music While You Work

See Mr. Kraft

WEST END

LAUNDRY

10610 MADISON AVE.

mu je približal in ga z opalje-no grčevko otrnil po glavi. U-dadeč je bil hud, da bi mu bil zdrobil betico, pa je pal prena-pošev, bližnja drevesna veja ga je nekoliko prestregla in o-slabila.

"Le stoj, drugič bom bolj pazil!" je siknil in se zmuzal proč. "Na postelji ne boš ste-go-val peti, ti že ne!"

Vrh Peščenjeka je bilo spet vse tiho, kakor da se ne bi bilo nič zgodilo.

(Dalje prihodnjič.)

"Savings will always be important to the man who wants to look into the future with a feeling of security and personal independence!"

Savers always welcome

K. S. K. JEDNOTA

★★★★★

POSOJUJE DENAR

članom in nečlanom

na zemljišča in posestva

po 4% obresti

brez kake provizije

ali bonusa

★★★★★

Posojila so napravljena na tak način, da se na glavnico odplačuje v mesečnih obrokih.

Za pojasnila in informacije pišite na:

GLAVNI URAD K. S. K. JEDNOTE

351-53 NORTH CHICAGO STREET

JOLIET, ILLINOIS

MI DAMO EKSPERTNO POSTREŽBO NA VSEH PRALNIKIH IN ČISTILCIH

MALZ ELECTRIC

Pokličite EN 4808 pridemo zastoj

iskat in pripeljemo na dom

6902 St. Clair Ave.

AL ULLE
PLUMBING & HEATING CO.

Kopalne banje, closets, sesalke za globoke in plitke vodnjake, za kleti ter circular sesalke, boilerji, avtomatični plinski greli.

15601 Waterloo Rd.

KE 7248

Vse potrebščine za grelni in monerske naprave.